

Марионетска влада нашег малог америчког протектората је вероватно, крајем 2008. године, донела Уредбу којом се налаже женама, предузетницама, да током трудничког боловања одјаве радње или фирме. Сама уредба није изазвала никакво интересовање тада када је донета, нити када је ступила на снагу, па је остала потпуно непозната широј јавности. Што је најгоре, изгледа да је Уредба прослеђена локалним пореским и другим органима са великим закашњењем, негде средином 2010. године. То је и нормално за режим чији су поглед, мисли и речи упрти у фатаморгану светле ЕУ будућности двадесет првог века, а дела на нивоу јакобинске револуције осамнаестог и индустријализације деветнаестог века. Нормално је у земљи у којој железница иде спорије него у деветнаестом веку и уредбе путују у складу с тим.

Неко би рекао, па шта? Ништа. Међутим ових дана су почеле да се назире последице таквог накардног поступања. Пореске управе и социјално, широм Србије траже од предузетних жена, породиља, које изгледа (овај израз употребљавам јер није могуће добити одговор на то на основу чега то чине) нису одјавиле своје радње или фирме, како налаже фантомска уредба, за коју до скоро нису знали ни локални органи, дакле, траже од предузетница а породиља, да врате сву накнаду зараде коју су примиле током породилског одсуства јер нису одјавиле фирме или радње, те су тиме уздрмале финансијски систем режимске партократије. Није него. Те samozапослене жене приликом одласка на породилско одсуство и одсуство ради неге детета остварују право на

накнаду зараде исто као и жене запослене код послодавца на неодређено време. Стога је ирелевантно да ли су одјавиле радњу или фирму. Ту радњу или фирму могу да препусте на вођење неком другом лицу, што се најчешће и догађало. Сама фантомска уредба је због тога потпуно бесмислена и бирократска. Те жене су, сходно Закону о раду, пријавиле породилско одсуство, и примале, најчешће, накнаду зараде у износу од 65%, изузев у Београду где је то читавих 100%. И тада када су пријавиле породилско одсуство и када су примиле решења о накнади зараде, нико им није рекао ништа, тј. да (опет користим погодбен израз) „вероватно“ морају прво да одјаве радње или фирме, да би имале право на накнаду. Очигледно ни онај ко је то морао да им каже, на локалном нивоу, није то знао, јер није ни имао спорну Уредбу. Сада када пореске управе траже новац, не дају одговор на основу чега то чине, већ оштећене могу да поднесу жалбу, али ће све време тећи камата на дуговање.

Како режим „подстиче“ предузетништво и наталитет?

Пише: Небојша Бакареџ
уторак, 09 новембар 2010 11:55

Сасвим је јасно да се бахато крше одредбе Закона о раду и Закона о финансијској подршци породици са децом. Сасвим је јасно да то чине Пореска управа, као део Министарства финансија и Министарство рада и социјалне политике.

Сасвим је јасно да се бахато крше одредбе Закона о раду и Закона о финансијској подршци породици са децом. Сасвим је јасно да то чине Пореска управа, као део Министарства финансија и Министарство рада и социјалне политике. Да ли треба да вас подсетим да су, осим Расима Љајића који је председник СДП, кадрови који воде ову област (Диана Драгутиновић, министарка, Миодраг Ћидић, државни секретар задужен за ову област, Драгутин Радосављевић, директор Пореске управе, Љиљана Лучић, државни секретар у области социјалне политике и Снежана Лакићевић Стојачић, државни секретар у области рада), готово сви из ДС, где су годинама у врху странке и као такви обављали многе друге високе функције. То су људи који затиру и предузетништво и наталитет.

Процена је да у Србији има око 54.000 предузетница. Многе тек треба да постану мајке а да остану радне и предузетне. Ако се питају режим и Демократска странка те две ствари се искључују. Режим дозвољава женама да буду мајке али не и предузетнице. Или да буду предузетне, али не и мајке. Какав сјајан избор. На крају ће бити исто као и са слоганом режима „И Европа и Косово“, који је једно време гласио „Или Европа или Косово“ да би на крају постао „Ни Европа ни Косово“. Тако ће и садашњи став режима „Или мајка или предузетница“ на крају постати став „Ни мајка ни предузетница“. Хиљаде жена су жртве ове фантомске уредбе и потражују им се износи од 100.000 до 350.000 хиљада динара, а вероватно и више, јер се нови случајеви тек јављају. Ове жене су жртве најгрубље дискриминације. Уместо да брину о својој новорођеној деци, ових дана хиљаде њих је принуђено да губи време, енергију и новац, обигравајући шалтере режимске бирократије, тражећи одговоре и тумачења, која не добијају. Уместо да им помогне држава се иживљава над њима. Овим поводом огласила се и Унија послодаваца Србије апелујући на Министарство финансија и Министарство рада и социјалне политике, да реше настали проблем који су очигледно изазвали.

Ове жене су жртве најгрубље дискриминације. Уместо да брину о својој новорођеној деци, ових дана хиљаде њих је принуђено да губи време, енергију и новац, обигравајући шалтере режимске бирократије, тражећи одговоре и тумачења, која не добијају.

Како режим „подстиче“ предузетништво и наталитет?

Пише: Небојша Бакареџ
уторак, 09 новембар 2010 11:55

Како цео проблем изгледа, најбоље се види на примеру Маје Љубеновић, власнице приватног предузећа које се бави рециклажом пластике и трговином у Пироту. Добила је решење од социјалног којим јој се налаже да врати 130.000 динара накнаде зараде коју је примила током породилског. У супротном њој, као и осталима, прете да ће им бити одузет ПИБ, број специфичан за сваку фирму, без кога је немогуће пословати. Другим речима угасиће јој предузеће. Она каже да не може да врати новац јер је то превелика сума за њену малу фирму. „Где год да одем, на која год врата закуцам, сви ми кажу да сам у праву, али слежу раменима“, каже Маја. „Да сам знала у какве ћу проблеме упасти, фирму бих одјавила, отишла бих на тржиште рада и сада не бих имала главобоље“, каже огорчена млада мајка и додаје да се уз овакве проблеме сигурно неће поправити наталитет у Србији.

Трудноћа се у Србији третира исто као и прехлада, односно неки други разлог за боловање. Труднице су често дискриминисане, од уступања места у аутобусу, чекања у редовима, па до дискриминације на послу. Преко 65% трудница у радном односу скрива трудноћу од послодаваца, у неком тренутку. Приликом запошљавања честа су дискриминаторска питања која се тичу трудноће. Примања трудница и породиља су осакаћена, док незапослене труднице и породиље немају никакву помоћ државе.

У Србији се систематски подстиче „бела куга“. Подстичу се абортуси, менталитет потрошачког друштва, нарцисоидност, егоизам, себичност и настраности. Уништавају се традиција, породичне вредности, дестимулишу се трудноћа, рађање, материнство, родитељство, растачу се темељи породице и друштва.

Србија, светски шампион у дужини гледања телевизије, на путу је да постане и светски првак у негативном прираштају (већ смо европски прваци). У Србији се роди за трећину

Како режим „подстиче“ предузетништво и наталитет?

Пише: Небојша Бакареџ
уторак, 09 новембар 2010 11:55

мање деце у односу на број умрлих. Рађа се 30.000 беба мање него што је потребно за просту репродукцију становништва. Званичне процене говоре о 200.000 абортуса годишње (стварно много више). Предвиђа се да ће Србија за 40 година имати 6 милиона становника, тј. као 1950. године. Ако се тако настави 2100. године имаћемо 3 милиона становника а Косово и Метохија око 4,5 милиона. А ако се настави овим темпом – средином миленијума ћемо изумрети.

Трудноћа се у Србији третира исто као и прехлада, односно неки други разлог за боловање. Труднице су често дискриминисане, од уступања места у аутобусу, чекања у редовима, па до дискриминације на послу.

Да ли памтите када су овај режим, запад и невладине организације дале такву огромну подршку и промоцију предузетним женама, односно трудницама, породиљама и мајкама, какву су дали пре десетог, и десетог октобра, ове године хомосексуалцима? Никада! Никада ни неће. Овде се промовишу и славе лажне вредности, вредности хомосексуалаца. Хомосексуалце режим промовише као борце за људска права, док труднице, породиље и мајке остају без елементарних права. Дакле, хомосексуалци постају хероји, а жене, садашње и будуће мајке, само „социјални терет“.